

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาเป็นปัจจัยที่สำคัญ ในกระบวนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ นับตั้งแต่จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับแรก พ.ศ. 2504 จนถึงปัจจุบัน ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2535 - พ.ศ. 2539) สาระในแผนพัฒนาฯ ได้แสดงให้เห็นว่า การศึกษาเป็นเครื่องมือในการผลิตกำลังคนระดับสูงเพื่อตอบสนองต่อความต้องการด้านต่าง ๆ ในการพัฒนาประเทศ ตลอดจนการเตรียมคนและสังคมให้พร้อมที่จะรับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ซึ่งมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วกับปัจจุบันประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและเศรษฐกิจไปสู่สังคมอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว การศึกษาจึงเป็นกระบวนการที่สำคัญที่จะเพิ่มพูนความสามารถในการปรับตัวสู่สังคมยุคโลกาภิวัตน์ ด้วยการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ ซึ่งเป็นทรัพยากรหลักของประเทศ ให้มีคุณภาพมากขึ้น เพื่อที่จะสามารถใช้ทรัพยากรอื่น ๆ และประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ก่อให้เกิดการพัฒนาบรรลุผลสำเร็จได้มากที่สุด เพียงความสามารถอ่านออกเขียนได้ หรือการสำเร็จการศึกษาภาคบังคับในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาจึงไม่เพียงพอต่อสภาพเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ขณะนี้ หากคนส่วนใหญ่ในสังคมไทยได้รับการศึกษาในระดับที่สูงมากเท่าใด ที่คนเหล่านั้นจะมีคุณภาพและสามารถปรับตัวให้ทันกับสังคมใหม่ก็มากเท่านั้น การศึกษาระดับอุดมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาสูงสุดที่ทำหน้าที่ผลิตช่างฝีมือระดับกลางและระดับสูง ให้สอดคล้องกับระบบการผลิตแบบใหม่ ตามความต้องการของสังคมและระบบเศรษฐกิจที่ขยายตัวอย่างรวดเร็ว มีความซับซ้อนมากขึ้น จึงเป็นการศึกษาที่ทุกคนต้องการ และรัฐจึงจำเป็นต้องจัดให้คนส่วนใหญ่มีโอกาสได้รับอย่างทั่วถึง

สถาบันอุดมศึกษาที่คนส่วนใหญ่ต้องการเข้าศึกษาต่อ ก็คือมหาวิทยาลัยของรัฐ ปัจจุบันมีมหาวิทยาลัยถึง 47 แห่ง ซึ่งเป็นมหาวิทยาลัยของรัฐจำนวน 21 แห่ง และมีมหาวิทยาลัยเอกชนจำนวน 26 แห่ง (ทบวงมหาวิทยาลัย : 2536) โดยมีมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นมหาวิทยาลัยไม่จำกัดรับ และมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราชเป็นมหาวิทยาลัยเปิด ซึ่งดูเหมือนจะเป็นการให้โอกาสทางการศึกษาอย่างกว้างขวาง แต่ก็มีหลายสาขาวิชาที่ทั้ง 2 มหาวิทยาลัย ไม่เปิดสอน

ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชาวิจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สัตวแพทย์ศาสตร์ ประมง เกษตรศาสตร์ เทคโนโลยีการผลิตสัตว์ และวนศาสตร์ เป็นต้น และสาขาวิชาเหล่านี้มหาวิทยาลัยเอกชนก็ไม่เปิดสอนเป็นส่วนใหญ่ เช่นกัน ดังนั้นผู้ที่สนใจจะศึกษาในสาขาเหล่านี้จำเป็นต้องสอบคัดเลือกผ่านทบวงมหาวิทยาลัย จากข้อมูลประจักษ์ที่นับแต่ ทบวงมหาวิทยาลัยเริ่มทำหน้าที่ประสานงานการสอบคัดเลือกร่วม เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516-2517 เป็นต้นมา ถึงปัจจุบันปรากฏว่าจำนวนผู้ต้องการเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามีจำนวนมากกว่าจำนวนรับ และในจำนวนผู้สอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษานั้น ยังมีความเหลื่อมล้ำกันมาก กล่าวคือ เมื่อพิจารณาจำนวนผู้สอบได้ พบว่านิสิตกว่าครึ่งหนึ่งจะเป็นผู้ที่อยู่ในครอบครัวที่ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงและมีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานคร ในขณะที่นักเรียนอีกจำนวนมากในส่วนภูมิภาคซึ่งมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมต่ำกว่าจะขาดโอกาสที่จะเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จะเห็นได้จากผลการสำรวจในช่วงปี 2526 - 2530 ผู้สอบผ่านการคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาเป็นผู้จบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 71 และเป็นผู้ที่มีบิดามารดามีภูมิลำเนาอยู่ในกรุงเทพมหานครมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43-51 ในขณะที่ผู้ที่มีบิดามารดามีภูมิลำเนาอยู่ในแต่ละภูมิภาคไม่ถึงร้อยละ 10 ดังนั้นการพัฒนารูปแบบและวิธีการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จึงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคือ ความไม่เสมอภาคของโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา ให้บรรเทาเบาบางลง และเป็นความชอบธรรมที่ทุกคนควรมีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษาอย่างเท่าเทียมกันตามหลักปฏิญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน ซึ่งประกาศโดยองค์การสหประชาชาติ ตั้งแต่วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ.2491 โดยกำหนดไว้ในข้อ 26 แห่งปฏิญญาว่า "ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องให้เปล่าอย่างน้อยในชั้นประถมศึกษา และการศึกษาระดับพื้นฐานการประถมศึกษาจะต้องเป็นการบังคับ การศึกษาทางเทคนิคและวิชาชีพจะต้องเปิดโดยทั่วไป และการศึกษาระดับสูงขึ้นไปก็จะต้องเปิดให้ทุกคนเข้าได้โดยเสมอภาค ตามพื้นฐานแห่งคุณวุฒิ" (ชนิดา รัชพลเมืองะ:2534) ดังนั้นรูปแบบการสอบคัดเลือกของมหาวิทยาลัยเพื่อให้โอกาสทางการศึกษาคือ วิธีการสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ

การสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ แต่ละสถาบันจะเป็นผู้รับนักศึกษาโดยตรง ด้วยการกำหนดรายละเอียดของวิธีการสอบคัดเลือก ซึ่งจะต่างกันออกไปตามความเหมาะสมและนโยบายของแต่ละสถาบัน โดยวิธีชื่อเรียกต่างกันออกไป ส่วนใหญ่ก็จะมีส่วนที่คล้ายคลึงกันคือจำกัดเฉพาะ

บุคคลในบางกลุ่ม และผู้ซึ่งด้อยโอกาสทางการศึกษาให้มีโอกาสมากขึ้น

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ เป็นมหาวิทยาลัยในภาคกลางมหาวิทยาลัยเดียวที่ทำการสอนในหมวดวิชาเกษตรศาสตร์ประมงและวนศาสตร์ มากที่สุด (ทบวงมหาวิทยาลัย : 2536) นิสิตของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นผู้ที่สอบผ่านการคัดเลือกจากทบวงมหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่ อีกประมาณร้อยละ 10 กว่า ของจำนวนรับจากทบวงฯ เป็นผู้ ที่สอบผ่านการคัดเลือกจากโครงการพิเศษที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นเพื่อให้โอกาสทางการศึกษา โดยจัดให้มีการสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ ด้วยโครงการต่าง ๆ ดังนี้คือ

1. โครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับนักเรียนสำเร็จมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่น (โครงการโควตาพิเศษ) เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาระดับอุดมศึกษา แก่นักเรียนที่เรียนในโรงเรียนซึ่งอยู่ในเขตการศึกษา ซึ่งไม่เข้ากับเขตการศึกษาอื่นที่มหาวิทยาลัยอื่นเปิดรับด้วยระบบโควตาพิเศษเช่นกัน ซึ่งได้แก่เขตการศึกษา 1, 5, 6 และ 12 รวม 25 จังหวัด โดยเริ่มโครงการมาตั้งแต่ปีการศึกษา 2523 จนถึงปัจจุบัน รวมระยะเวลาดำเนินการกว่า 10 ปี เข้าศึกษาใน 9 คณะ 20 ประเภทวิชา

2. โครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางกีฬา เป็นโครงการที่ให้โอกาสแก่เยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางกีฬาสามารถเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์โดยไม่ต้องผ่านการสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัย ด้วยเห็นว่าเยาวชนที่มีความสามารถดีเด่นทางกีฬา เป็นผู้เสียสละและต้องใช้เวลาในการฝึกซ้อมมาก เพื่อการแข่งขันในระดับชาติต่าง ๆ จนไม่สามารถเตรียมตัวสอบแข่งขันได้เหมือนนักเรียนทั่วไป โครงการนี้เริ่มรับนิสิตในปีการศึกษา 2531 เป็นปีแรก จนถึงปัจจุบันมีผู้ศึกษาอยู่ใน 5 คณะ 19 ประเภทวิชา

3. โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งเป็นความร่วมมือระหว่างกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและการพลังงาน ทบวงมหาวิทยาลัย กระทรวงศึกษาธิการ และสถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (สสวท.) เพื่อส่งเสริมให้ผู้ที่มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้มีโอกาสพัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ให้เจริญสูงสุด โดยเข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์ ปีละ 10 คน โดยได้รับทุน การศึกษาทุกคน เริ่มดำเนินงานโครงการตั้งแต่ปีการศึกษา 2528 เป็นต้นมา

4. โครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เข้าเรียนต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ซึ่งเป็นความร่วมมือกับกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย โดยทาง

กระทรวงมหาดไทย ได้มอบหมายให้มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ดำเนินการจัดสอบคัดเลือกนักเรียนจาก 4 จังหวัดภาคใต้ ได้แก่ สตูล ยะลา ปัตตานี และนราธิวาส โดยสอบคัดเลือกตามจำนวนที่ กระทรวงมหาดไทยกำหนดไว้ แล้วจัดส่งรายชื่อให้กับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามคณะสาขาวิชาที่สอบได้โครงการนี้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2514 จนถึงปัจจุบัน

จากการดำเนินงานทั้ง 4 โครงการของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นับแต่เริ่มโครงการมา ปรากฏว่ามีผู้สมัครเข้าศึกษา รวมทั้งผู้ที่ออกกลางคัน และไม่ประสบความสำเร็จในการศึกษาตามหลักสูตร จำนวนหนึ่ง ส่งผลให้เกิดการสูญเสียเปล่าทางการศึกษา จึงเป็นที่น่าสนใจว่าการรับเข้าศึกษาตามโครงการต่างๆ ทั้ง 4 โครงการนี้อาจเป็นเพียงการให้โอกาสการเข้าศึกษาเท่านั้น ซึ่งเป็นเพียงก้าวแรกของการเข้าสู่ประมุขมหาวิทยาลัย แต่ความสำเร็จของผู้เข้าศึกษามีใช้การมีโอกาสเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัย เพราะความสำเร็จทางการศึกษานั้นมีปัจจัยอื่น ๆ เป็นตัวประกอบอีกมาก อันได้แก่ พื้นฐานเดิมของนิสิตทั้งส่วนตัวและด้านการศึกษา ซึ่งก็คือทุนเดิมของนิสิต และเมื่อเข้าสู่กระบวนการเรียนการสอน และสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย อันเป็นสิ่งแวดล้อมของนิสิตที่ต้องเผชิญและปรับตัวให้ได้ นับว่าเป็นสิ่งที่ท้าทายต่อความสำเร็จของนิสิต ดังที่ บลูม (Bloom, 1976) ได้ศึกษาตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ว่าประกอบด้วย 3 ตัวแปรตัวแปรแรก คือ ตัวแปรคุณลักษณะ ด้านความรู้ (Cognitive Entry Behavior) หมายถึง การเรียนรู้ที่จำเป็นและมีมาก่อนการเรียนเรื่องนั้น ๆ ซึ่งจะมีผลต่อการเรียนขั้นต่อไป ได้แก่ ความถนัดและพื้นฐานความรู้เดิมของผู้เรียน ตัวแปรที่สอง คือคุณลักษณะด้านจิตพิสัย (Affective Entry Characteristics) หมายถึงแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ความสนใจ ทศนคติ ที่มีต่อวิชาที่เรียน และโรงเรียนและระบบการเรียน ตัวแปรสุดท้าย คือ คุณภาพของการสอน (Quality of Instruction) หมายถึงลักษณะเฉพาะของปฏิสัมพันธ์ระหว่างการสอนกับนักเรียน ประกอบด้วย การชี้แนะของครู การมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียน การสอน การเสริมแรง การให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ ของผู้เรียนให้ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาจากภูมิหลังของนิสิตที่เข้าศึกษาโดยโครงการทั้ง 4 ส้อมมีความแตกต่างจากนิสิตส่วนใหญ่ ที่สอบผ่านการคัดเลือกโดยทบวงฯ ด้วยข้อกำหนดคุณสมบัติเบื้องต้นต่างกัน ทำให้อาจมีปัญหาการปรับตัวมากกว่านิสิตปกติหรือเกิดภาวะชะงักงัน ในการปรับตัวเข้าสู่สังคมมหาวิทยาลัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อการเรียนรู้ได้ ดังที่ แอสติน (Astin : 1979) สรุปไว้ว่า แรกเข้าในชั้นปีที่ 1 หรือ 2 สิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัย จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อนิสิตอย่างมาก เพราะสิ่ง

แวดล้อมในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ผลิตเอง เรือนำกับมหาวิทยาลัยนั้นแตกต่างกันมาก หากนิสิตสามารถปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมในมหาวิทยาลัยได้ โอกาสที่จะศึกษาเล่าเรียนให้สำเร็จและใช้ชีวิตในมหาวิทยาลัยให้มีความสุขก็เป็นไปได้มาก โดยเฉพาะปีที่ 1 หากปรับตัวได้โอกาสการออกกลางคันก็จะลดน้อยลง

จากสถานการณ์ดังกล่าว จึงน่าสนใจว่าการเลือกสรรนิสิตเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ตามโครงการทั้ง 4 จะบรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายของแต่ละโครงการหรือไม่ และหากมีโอกาสได้เข้ากระบวนการศึกษาในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์แล้ว สามารถสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรหรือไม่ นับตั้งแต่มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ดำเนินโครงการทั้ง 4 คือโครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โครงการการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลาม จังหวัดชายแดนทางภาคใต้ ยังไม่มีผู้ใดทำวิจัยศึกษาโครงการดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาโครงการทั้ง 4 ถึงความเป็นมาของโครงการและการศึกษาเชิงประเมินโครงการ คือการศึกษาสภาพแวดล้อม (context) ได้แก่ การศึกษาเป้าหมาย วัตถุประสงค์ ปัจจัยนำเข้า (input) ได้แก่ ภูมิหลังของนิสิต กระบวนการ (process) ได้แก่ วิธีการคัดเลือก การดำเนินการด้าน การจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องต่อโครงการ และการบริการนิสิต และผลผลิต (output) ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน อัตราตกซ้ำชั้น อัตราการออกกลางคัน ซึ่งคาดว่าผลการศึกษาดังนี้จะเป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยในการดำเนินโครงการต่อไป

วัตถุประสงค์

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ

1. ศึกษาเชิงประเมินโครงการรับนิสิตด้วยวิธีพิเศษ ด้านวัตถุประสงค์ ภูมิหลังของนิสิต วิธีการคัดเลือก การดำเนินการ และผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา
2. ศึกษาความคิดเห็นของนิสิต อาจารย์ และผู้บริหาร ที่เกี่ยวกับโครงการรับนิสิตด้วยวิธีพิเศษ
3. ศึกษาปัญหาและอุปสรรคของการดำเนินโครงการรับนิสิตด้วยวิธีพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ขอบเขตของการวิจัย

1. โครงการรับนิสิตด้วยวิธีพิเศษของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์จะศึกษาเฉพาะ

- 1.1 โครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับนักเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่น (โครงการโควตาพิเศษ)
- 1.2 โครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา (โครงการนักกีฬาดูเด่น)
- 1.3 โครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี (โครงการ พสวท.)
- 1.4 โครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ (โครงการมุสลิม)

2. การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาเชิงประเมินโครงการรับนิสิตด้วยวิธีพิเศษ ด้านวัตถุประสงค์ ภูมิหลังของนิสิต ได้แก่ ภูมิลำเนา เพศ อาชีพบิดาและมารดา คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อจบในชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย วิธีการคัดเลือก การดำเนินการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ที่สอดคล้องต่อโครงการ งานบริการนิสิต ผลผลิต จากข้อมูล ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ได้แก่ คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) เมื่อสิ้นภาคปลายปีการศึกษา 2534 แสดงถึง อัตราผู้สำเร็จการศึกษา อัตราการออกกลางคัน อัตราการตกชั้น

3. กลุ่มประชากรในการวิจัย

3.1 นิสิตในโครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ นิสิตโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา นิสิตโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี นิสิตโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2531-2534

3.2 ผู้บริหาร ได้แก่ รองอธิการบดีและคณบดีในคณะต่าง ๆ จำนวน 11 คน

3.3 อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ อาจารย์ผู้ประสานงานโครงการ อาจารย์ที่ปรึกษา คณะกรรมการ และเจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ จำนวน 22 คน

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ข้อมูลที่ได้จากฝ่ายทะเบียน กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้
2. คะแนนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ของนิสิตเป็นตัวแสดงผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา

คำจำกัดความ

การศึกษาสภาพแวดล้อม (context) หมายถึง การศึกษาเกี่ยวกับนโยบายวัตถุประสงค์ สอดคล้องกับนโยบาย

ปัจจัยนำเข้า (input) หมายถึง ภูมิหลังของนิสิต ได้แก่ ภูมิลำเนา เพศ อาชีพบิดา และมารดา คะแนนสะสมเฉลี่ยเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย

กระบวนการ (process) หมายถึง วิธีการคัดเลือก การดำเนินการ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน ทัศนคติต่อโครงการ การบริการนิสิต

ผลผลิต (output) หมายถึง ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษา (GPAX) เมื่อจบการศึกษา ภาคปลาย ปี 2534 แสดงถึง อัตราการเลื่อนชั้นหรือสำเร็จการศึกษา อัตราการตกชั้น อัตราการออกกลางคัน

การสอบคัดเลือกด้วยวิธีพิเศษ หมายถึง การสอบคัดเลือกของนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาตอนปลาย เข้าศึกษาต่อในภาคปกติ ของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ โดยไม่ผ่านการสอบคัดเลือกของทบวงมหาวิทยาลัย

นิสิตโควตาพิเศษ หมายถึง นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาตามโครงการส่งเสริมโอกาสศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์สำหรับนักเรียนจบมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนมัธยมศึกษาในท้องถิ่น

นิสิตโครงการนักกีฬาดีเด่น หมายถึง นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกตามโครงการพัฒนาและส่งเสริมเยาวชนดีเด่นทางการกีฬา

นิสิตโครงการ พสวท. หมายถึง นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกตามโครงการพัฒนาและส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เข้าศึกษาในคณะวิทยาศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิสิตโครงการมุสลิม หมายถึง นิสิตที่ผ่านการคัดเลือกตามโครงการจัดส่งนักศึกษาชาวไทยที่นับถือศาสนาอิสลามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

นิสิตปกติ หมายถึง นิสิตที่สอบผ่านการคัดเลือกจากทบวงฯ เพื่อเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ระดับปริญญาตรี

อาจารย์และผู้ที่เกี่ยวข้อง หมายถึง อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ประจำภาควิชาที่นิสิตในโครงการ สังกัดอยู่ อาจารย์ผู้ประสานงานโครงการ เจ้าหน้าที่ประสานงานโครงการ

ผู้บริหาร หมายถึง รองอธิการบดีฝ่ายต่าง ๆ คณะคณบดีต่าง ๆ ที่รับนิสิตเข้าโครงการ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนเฉลี่ยสะสม (Cumulation Grade Point Average) ของนิสิตผู้จบชั้นปีที่ 1, 2, 3, 4

นิสิตจบชั้นปีที่ 1 หมายถึง นิสิตที่สอบไล่ได้ไม่น้อยกว่า 36 หน่วยกิต

นิสิตจบชั้นปีที่ 2 หมายถึง นิสิตที่สอบไล่ได้ไม่น้อยกว่า 72 หน่วยกิต

นิสิตจบชั้นปีที่ 3 หมายถึง นิสิตที่สอบไล่ได้ไม่น้อยกว่า 108 หน่วยกิต

นิสิตจบชั้นปีที่ 4 หมายถึง นิสิตที่สอบไล่ได้ไม่น้อยกว่า 149 หน่วยกิตหรือผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร 4 ปี

นิสิตจบชั้นปีที่ 5 หมายถึง นิสิตที่สอบไล่ได้ไม่น้อยกว่า 185 หน่วยกิต

นิสิตจบชั้นปีที่ 6 หมายถึง ผู้สำเร็จการศึกษาที่สอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตครบตามหลักสูตร 6 ปี

ภูมิหลัง หมายถึง ภูมิลาเนา เพศ อาชีพบิดาและมารดา คะแนนเฉลี่ยสะสมเมื่อจบมัธยมศึกษาตอนปลาย

โอกาสทางการศึกษา หมายถึง ผู้ที่สามารถเข้าศึกษาได้เท่าเทียมกัน เชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรม ถิ่นกำเนิด อาชีพ เศรษฐกิจ ไม่ควรเป็นสิ่งสกัดกั้นโอกาสทางการศึกษาของเขา

การออกกลางคัน หมายถึง การขอลาออกก่อนสำเร็จการศึกษาหรือการพ้นสภาพของความเป็นนิสิต อันเนื่องมาจากได้คะแนนเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 หรือขาดการติดต่อไม่มาลงทะเบียนเรียน

การตกซ้ำชั้นหมายถึงนิสิตไม่สามารถสอบไล่ได้จำนวนหน่วยกิตตามชั้นปีที่มหาวิทยาลัย

กำหนด

ข้อจำกัดในการวิจัย

ด้วยมหาวิทยาลัยไม่มีการเก็บข้อมูลคะแนนเฉลี่ยสะสม เมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ของนิสิตทุกคน ที่เข้าศึกษาในปีการศึกษา 2532 จึงไม่มีข้อมูลนี้ในการวิจัยครั้งนี้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ผู้บริหารทราบถึง ผลการดำเนินงานตั้งแต่เริ่มดำเนินงานโครงการรับด้วยวิธีพิเศษ
2. เพื่อให้ผู้ดำเนินการและผู้บริหารทราบความสอดคล้องของวัตถุประสงค์กับการดำเนินงาน
3. เพื่อให้ผู้บริหารทราบถึงปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงาน
4. เพื่อให้ผู้บริหารมีแนวทางตัดสินใจ ในการจัดทำหรือกำหนด การดำเนินการในครั้งต่อไป